

Meram

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 02 Nisan 2018

Şimdi ih(ti)maller birikiyor sitemlerinde şiirin
Acılar dökülürken duvarından iç sesimin
Beyitler öğütüyor yine kesif yel değirmenlerinden
Üreyen hezeyanı
Tetiklerken heyecan yüklü benliğin sol anahtarı.

Konuşluyum hayata badireler noksan,
Ahvalim ise nüktedan deyişler ısmarlıyor
Belki de akranı aksan bildiğim tümcelerde
Ben zifri karanlıklara gebe
Bir bilinmezden ünlenen değişik
Veryansınlar yüklü sicilimde
Pazarlık ediyorum iblisin şerrine
Lanet.

Yine devir(n)diğim hecelerde
Sığındığım sukut ve surelerin sonsuzluk minvalinde.
Değişken mizacımın yüksündüğü
Deli bir tümce arayışım
Belli işte belki'ler ürettiğim
Şaibeli soru cümlelerim.

Niyazında sunumu ömrün ve umudun;
Kaynakçası hep mi hüzün,
Diyen sorumsuz bir vebali
Sunuyorum kendimce
Aksadığım;
Kekremsi yalnızlığın tadına doymadığım
O mazoşist benliğin.

Artık hangi kayıp kıtaya rast geldiği de değil
Bilakis rest çektiğim mutluluk bile
Galeyana gelirken
Hala nasıl oluyor de tutunuyorum hayata,
Demenin bilfil isyanı

Az sonra çarpılacağıma dair hükme varmış bir kez
Tanrı.

Soyut bakışlarında
Devrik gözlerinde
Şehla bir parıltı
Yine evet, yine
Ölü gömücü hezeyanların
İnsan ve ruhuyla ittifakı.

Az sonramı teyelliyorum zamana
Derin ve keskin yamasında ömrün
Ölümü tetikleyen zehrine bandığım
Bunca zulmün baş tacı
Acıdan nasiplenip derlediğimi
Sunuyorum doğaya
En şifalı iksir/miş
Hani var ya, diyenlerin yalancısıyım
Ve çocuk yanımla
Kafa tutuyorum tüm cihana
En mert isyanım
Belli ki meramım yine içimde saklı.